

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VII. De officio, & potestate Procuratoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

tutionis, & observanda etiam alia, quæ Curia illa, pro qua Procurator constituitur, observari vult, ac probandum tale mandatum per alia instrumenta, vel per testes, vel denique præsumptionem ex conjunctione sanguinis &c. Et quamvis Actoris Procurator, si de mandato legitimo constet, non teneatur de ratihabitione Domini, aut Principalis cavere, cum ratihabitione necessaria non sit, quando certum est mandatum *l. Unica Cod. de satisfaciendo*, Reus tamen Procurator, quamvis de legitimo illius mandato constet, non admittitur sine satisfactione de iudicato solvendo, nisi Dominus iste satisfactionem præstiterit, neque enim Adversario satis cautum esset de executione, si neque à Domino, neque à Procuratore ejusmodi satisfactio præstaretur. Hodie tamen circa hæc omnia consuetudo potius recepta & praxis Curiarum &c. attendenda est.

§. VII.

De Officio, & potestate Procuratoris.

In genere dici potest, quòd officium Procuratoris non nisi ad ea se extendat, quæ in mandato procuratorio eidem inunguntur, cum juxta *l. diligenter ff. Mandati. fines Mandati diliget. i. v. nstodiendi sint.*

In specie verò primò dici debet, quòd Procurator ad agendum constitutus, constitutus etiam censeatur ad respondendum, seu defendendum Actorem (saltem in consequentiam) si à reo reconveniat, prout summitur *ex c. Accedens 10. b. i.* Secundò, Procurator generaliter consti-

tutus ad negotia (non addito *judicialia & extrajudicialia*) censeatur etiam constitutus ad judicia tam petitoria, quàm possessoria (exceptis casibus qui speciale mandatum requirunt) uti habetur in *c. Generaliter 5. b. i. in 6.* non tamen censeatur Procurator generaliter constitutus, constitutus etiam ad causas criminales, si criminaliter de his agatur. Tertio constitutus generaliter Procurator nihil eorum agere potest, quæ speciale mandatum requirunt, quamvis cum clausula constitutus sit, ut omnia expedire possit, etiam si speciale mandatum exigant (cum etiam hæc forma adhuc nimium generalis sit, ad ea, quæ specialiter & nominatim exprimenda sunt) nisi in procuratorio mandato unus vel plures Articuli expressi essent (per modum permissionis non tantum exceptionis) qui speciale mandatum requirunt, & adjecta sit clausula generalis, ad omnia speciale mandatum requirentia se extendens, hoc enim in casu admitti debet: Procurator taliter constitutus etiam ad alia speciale mandatum requirentia, modò non sint majora & graviora expressis, Uti habetur in *c. Qui ad agendum 4. b. i. in 6.* Ex quo ipso Capitulo etiam habetur, quòd Procurator generaliter constitutus absque speciali mandato non possit juramentum deferre parti adversæ ad litis decisionem, nec possit transigere, ut pacisci, nec compromittere in Arbitrium &c. nisi causæ, aut bonorum libera administratio sit concessa. Quarto ad officium Procuratoris etiam spectat, appellare, ut constat *ex c. Non injuste 1. b. i.* non tamen cogitur, appellationem prosequi invitus, cum per appellationem interpositam satis consultum sit Domino, ut sententia

sententia illi non transeat in rem iudicatam, prosequi autem appellationem, si alia instantia, ad quam constitutus non fuit Procurator, nisi in genere fuisset constitutus ad omnes lites, aut appellatio tantum facta esset à sententia interlocutoria (in his enim casibus tenetur prosequi etiam appellationem, eò quòd mandatum ad omnes se lites extendat, & per sententiam interlocutoriam non finiatur prima instantia, ad quam constitutus fuit Procurator) Quintò denique ex *c. Non indiscretè* 1. §. licet & §. Procurator h. 1. in 6. patet, quomodo substituere possit suo loco Procurator alium Procuratorem. Regulariter scilicet illud non licere, nisi post litem à Procuratore contestatam, per quam sit Procurator Dominus litis, non autem ante litem contestationem, nisi in rem suam Procurator datus sit, seu in proprium commodum, aut à Domino expressam accepisset potestatem, etiam ante litem contestatam substituendi alium, vel tantum ad extrajudicialia negotia constitutus esset, quo in casu sine speciali mandato Domini ad unum aut alterum casum vel Articulum, qui speciali mandato non indiget, aut ad quem expediendum non fuit electa industria personæ, Procurator alium substituere potest.

§. VIII.

An, & quâ ratione factum, vel omisso Procuratoris noceat Domino, seu Principali, & quinam alii sint effectus Mandati Procuratorii

SI procurator omisit aliquid, quod ex legis vel iudicis præcepto Dominus

iple facere debuisset, hic verò Procuratori suo faciendum commisit, nocet tale omisissum Domino, nisi casus fortuitus Procuratorem impedivisset, à tali se sibi à Principali demandata faciendâ.

Quòd si verò Lex aut Iudex ipsi Procuratori faciendum aliquid demandâisset, & hic negligentia suâ id omisisset, non Domino hæc omisissio nocet, *c. 1. Vt lite non contestata* &c. nisi sciat Dominus, & tolleret negligentiam aut contumaciam Procuratoris, in tali enim casu tacite consentire videtur. Si autem certum non sit, omissionem Procuratoris cadere in delictum, & pœnam mereri, præjudicabit Domino talis omisissio, qui sibi imputare debet, quòd imperitum & negligentem Procuratoris constituerit, quæ verò à Procuratore positivè fiunt, & illicitè, pœnæ obnoxia, non præjudicant Domino, nisi speciale mandatum ad illa faciendâ habuisset Procurator, vel rem ab hoc illicitè factam, ratam postmodum habuisset Dominus aut Principalis, cum delicta suos debeant tenere Auctores. Confessio tamen Procuratoris post litem contestatam in iudicio facta ordinariè Domino præjudicat (uti constat ex *c. Suborta* 21. junctâ Gloss. V. per Confessionem. De senten. & re iudicat.) nisi Dominus illam revocet, & ostendat errorem.

Alios plures effectus Mandati Procuratorii vide apud Auctorem hîc, vel apud Civillistas.

§. IX.